

Perkáta Hírek

Jubiláló házaspárok ünnepe Perkátán

Augusztus 30-án, szombaton az egyházközségi karitásznapon a jubiláns házassági évfordulókat ünnepeltük. 26 házaspár jelezte, hogy szeretne részt venni az ünnepségen. A rendezvény szentmisével kezdődött, melynek keretében Pámer Ottó atya megáldotta a jelenlévőket és a betegség miatt távolmaradó hitvestársakat is. A hittanos gyermekek, a hitoktatók és az énekkar közös műsorral köszöntötte az ünnepelteteket. A közös emlékezésben nagy segítségünkre volt a technika, a kivetített képek segítettek felidézni, milyenek is voltunk nem is olyan rég. A házaspároknak a karitász és a Rózsafüzér-társulat egy kis ajándékkal is kedveskedett, amit a ministránsok adtak át a kivetítés alatt. Az 56. házassági évfordulójukat ünneplő Nedves Györgyöt és Pavlicsek Magdolnát egy szép Bibliával is megajándékozta. Az ünnepelés jó hangulatú szeretetlakomával folytatódott a templomkertben.

A jubiláns házaspárok névsora és fényképei

Bogó Ferenc–Végh Zsuzsanna
1980. aug. 30.
28 év

Dózsa István–Czimmerman Mária
1967. aug. 26.
41 év

Hosnyánszki László–Kiss Györgyi
1997. szept. 20.
11 év

Bozóki György–Vadász Éva
1972. okt. 7.
36 év

ifj. Dózsa György–dr. Sasvári Ildikó
2003. dec. 27.
5 év

Jankovics László–Györgyi Iлона
1994. szept. 17.
14 év

(Folytatás a 2-3. oldalon.)

Jankovics Mihály–Rodenbücher Judit
1995. szept. 30.
13 év

Nedves György–Pavlicsek Magdolna
1952. okt. 18.
56 év

Pavlicsek Zsolt – Bokros Helga
1995. jan. 28.
14 év

Jákli Tamás–Rajcsányi Rozália
2001. aug. 4.
7 év

Papp Jenő–Marina Margaréta
1968. aug. 24.
40 év

Szentes József–Győrik Erzsébet
1963. okt. 28.
45 év

Kiss József–Horváth Katalin
1971. máj. 15.
37 év

Pavlicsek Imre–Timár Mária
1966. okt. 01.
42 év

Toldi János–Buzogány Hajnal
1978. okt. 28.
30 év

Klein Pál–Schmidt Teréz
1959. máj. 3.
49 év

Pavlicsek Nándor–Lelki Anikó
1983. okt. 01.
25 év

Ujfalusi Ferenc–Demkó Mária Edit
1994. júl. 23.
14 év

Vadász Pál–Dukai Etelka
1983. aug. 13.
25 év

*A jubiláns házások ünnepére
jelentkeztek, de a szentmisén
és az ünnepségen
részt venni nem tudtak:*

*Szép volt a múlt, várjon ragyogva rátok
Még szebb jövő, még dúsabb jutalom,
S ezek között, bár szerény fénygyanánt ég,
Szeretetünk is hadd legyen ajándék.*
(Tóth Árpád)

Omodi János–Irányi Mária
1983. szept. 24.

Sztupa Mihály–Kóman Ilona
1975. máj. 31.

Győrík József–Szabó Anna
1967. márc. 25.

Südi János–Mészáros Borbála
1958. nov. 23.

Hosszú Lajos–Molnár Klára
1974. máj. 11.

Kapócs Péter–Horváth Julianna
1952. okt. 26.

Szabó László–Gelencsér Judit
1982. júl. 30.

Hagyományteremtő szándékkal, harmadik alkalommal rendeztünk tematikus karitásnapot: 2006-ban ministránstalálkozót, 2007-ben családi találkozót, az idei, házaspárok ünnepe után, jövőre az idős és beteg embertársainkat ünnepel-nénk.

Munkánk nem korlátozódhat csupán az adományok gyűjtésére és szétosztására, bár ez is rendkívül fontos és szükséges, célunk az értékes emberi kapcsolatok őrzése és erősítése, ráirányítva ezzel a figyelmet az élő Istennel való folyamatos kapcsolat fontosságára.

Perkátai Egyházközség, Karitás

EMLÉKEINK

Bogó Anikó és Somogyi Balázs állandó rovata

100 éves a Nyugat

1908. január 1-jei dátummal jelent meg a magyar irodalomtörténet legjelentősebb folyóirata, a *Nyugat*, amely közel három évtizedig létezett, és amely a mai napig meghatározza a magyar irodalmat. A történelmi tévképzetek közé tartozik, hogy a Nyugat 1908-ban a semmiből nőtt ki. Ha szemügyre vesszük az adatokat és tényeket, akkor azt kell mondanunk, hogy mozgalmas és eleven, kiterjedt és szerteágazó, a könyvkiadás, színház és sajtó arányait tekintve mindenképpen jelentős szellemi életben született meg. Reviczky Gyula és Komjáthy Jenő nyomán már az 1880-as években új fejezet kezdődött a magyar költészetben, 1890-ben pedig megindult Kiss József szerkesztésében *A Hét*. A próza csillaga pedig éppenséggel magasan állt, Mikszáth kora volt ez, s mellette felnőtt egy egész generáció Papp Dánieltől Bródy Sándorig és Gozsdu Elektől Lovik Károlyig. Mindez a Nyugat távolabbi, közvetett előzményeihez tartozott. A közvetlen előzmény Ady Endre volt. Ő hozott új tartalmat és új nyelvet, ő tanította a közönséget új érzésekre, új hangulatokra és új magatartásra. A körülötte támadt indulatok is kellettek ahhoz, hogy minden korábnál jobban a figyelem középpontjába kerüljön az irodalom. A fölháborodás és elutasítás, a lelkesedés és rajongás szélsőségei kedveztek annak, hogy a közvélemény szemében fokozott jelentőségre tegyen szert.

A zseniális nagy költő, Ady Endre és a korlátokat áttörő kötet, az *Új versek* mellett kellett egy rendkívüli szerkesztő egyéniség, akinek hívó szavát elfogadják az alapítók. Ez a szerkesztő egyéniség volt Osvát Ernő. Aztán kellett egy éles tollú publicista, akit ismer és elfogad a közönség, és aki vállalja a viták vívócsörteit. Ez a publicista volt Ignotus (eredeti nevén Veigelsberg Hugó). Kellett egy higgadt, józan műbíráló, akinek véleményét írók és olvasók egyaránt méltányolják. Ez volt Schöpflin Aladár. Kellett egy megállapodott, idősebb író, aki köztiszteltben áll, és aki már azzal is segít, hogy használhatják a nevét. Ez az író volt Ambrus Zoltán. Kellett egy művelt irodalombarát, aki felkészülten tud visszaválaszolni kritikai támadásokra, emellett jól forgolódik pénzügyi körökben, és számítani lehet rá az anyagi források felku-

tatásában. Ez volt Fenyő Miksa. Végül kellett egy fiatalember, aki elég érzékeny ahhoz, hogy maga is író legyen, és elég érzékenység nélküli, hogy betöltse a szerkesztőségi mindenest szerepét. Ez a fiatalember volt Gellért Oszkár. Belőlük toborzódott össze a Nyugatot életre hívó kis tábor. A hozzájuk csatlakozók közül a Nyugat későbbi története szempontjából Hatvany Lajost kell külön kiemelni. A lap egészen 1941-ig, Babits Mihály haláláig élt, utódjaként titulálható a Magyar Csillag (1941-44) című folyóirat, amit Illyés Gyula szerkesztett.

A lap közel három évtizedének legfontosabb alkotói, zárójelben egy-egy kiemelkedő alkotásuk: Ady Endre (*A Muszáj Herkules*), Babits Gyula (*Gólyakalifa*), Juhász Gyula (*Milyen volt...*), Karinthy Frigyes (*Utazás a koponyám körül*), Kaffka Margit (*Színek és évek*), Kosztolányi Dezső (*Esti Kornél*), Móricz Zsigmond (*Rokonok*), Tóth Árpád (*Esti sugárkoszorú*), Füst Milán (*A feleségem története*), Krúdy Gyula (*Szindbád*), Szép Ernő (*Lila akác*), Szomory Dezső (*Hermelin*), Tersánszky Józsi Jenő (*Kakuk Marci, Legenda a nyúl-paprikásról*), Cholnoky Viktor (*Trivulzio szeme*), Csáth Géza (*A varázsló kertje*), Szini Gyula (*Trilibi*), Heltai Jenő (*A III-es*), Balázs Béla (*A kékszakállú herceg vára* című Bartók-opera szövegválogát írta), Nagy Lajos (*Képtelen természetrajz*), Szabó Lőrinc (*Tücsökzene*) Németh László (*Gyász,*

Iszony) Illyés Gyula (*Egy mondat a zsarnokságról*), József Attila (*Levegőt*), Radnóti Miklós (*Nem tudhatom*), Vas István (*Kettős örvény*), Weöres Sándor (*A holdbéli csónakos*), Ottlik Géza (*Iskola a határon*).

A Nyugat jelentős alkotóinak 2008-hoz kapcsolódó születési vagy halálozási évfordulói: 125 éve, 1883. február 5-én született Nagy Lajos író; 125 éve, 1883. április 4-én született Juhász Gyula; 125 éve, 1883. november 26-án született a Nyugat egyik legnagyobb alakja, Babits Mihály; 125 éve, 1883. december 12-én született Tersánszky Józsi Jenő; 75 éve, 1933. január 7-én halt meg Négyessy László irodalomtörténész, a Nyugat-nemzedék több tagjának jelentős tanára; 75 éve, 1933. május 12-én halt meg Krúdy Gyula; 25 éve, 1983. április 15-én halt meg Illyés Gyula.

Forrás: Kenyeres Zoltán:
A Nyugat és kora (It. 1995/3.)

ADY ENDRE:

A MUSZÁJ HERKULES

*Döltömrre Tökmag Jankók lesnek:
Úgy szeretnék gyáván kihúnyjni
S meg kell maradnom Herkulesnek.*

*Milyen hig fejűek a törpék:
Hagynának egy kicsit magamra,
Krisztusuccse magam megtörnék.*

*De nyelvelnek, zsbongnak: üznek
S neki hajtanak övvesztükre
Mindig új hitnek, dalnak, tűznek.*

*Szeretném már magamat utálni.
De, istenem, ők is utálnak:
Nem szabad, nem lehet megállni.*

*Szeretnék fájdalom-estetten
Bújosni, szökni, sirni, fájni.
De hogy ez a csürhe ne vessen?*

*Szegény, muszáj Herkules állom,
Győzöm a harcot bús haraggal.
S késik az álmom s a halálom.*

*Sok senki, gnóm, nyavalyás, talmi
Jó lesz egy kis hódolás és csönd:
Így nem fogok sohse meghalni.*

Somogyi Balázs